

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 126 ad 150

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1765

VD18 15558428-001

Psalmus CXLVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53443](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53443)

clesia, cum virum suum non videat in terris, & multis injuriis, ac calamitatibus exposita fit. Hos omnes suscipiet Dominus in domum suam tempore suo: & tunc prosperitates Mundi, per quas ambulat peccatores, ut per vias latas, quæ ducunt ad perditionem, Deus in fine Mundi omnino disperdet, & destruet.

Ps. 9. Regnabit Dominus in sæcula, Deus tuus Sion in generationem, & generationem.

Demum peregrinatione finitâ, & viis peccatorum cum ipsis peccatoribus exterminatis, adveniet Regnum Christi sempiternum. *Regnabit enim Dominus cum Sanctis suis in sæcula: regnabit, inquam, ô S. Sion Deus tuus cum filiis suis in æternum.*

PSALMUS CXLVI.

Titulus: *Alleluja.*

Argumentum est exhortatio ad laudandum Deum, quia est dignissimus laude ob beneficentiam, sapientiam, potentiam, providentiam, justitiam, misericordiam.

Ps. 1. Laudate Dominum, quoniam bonus est Psalmus, Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

Hor.

Hortatur Propheta omnes: Laudate Dominum, quoniam bonum est vobis psallere Deo nostro; & efficite, ut illa laudatio sit Deo jucunda, ut reverà erit, si sit etiam decora, h. e. qualis decet Dei Majestatem, pulcra, ornata virtutibus.

v. 2. Aedificans Jerusalem Dominus, dispersiones Israelis congregabit.

Indicat materiam laudis. Laudate Dominum, quia ipse aedificavit Jerusalem, & ad eam congregabit filios Israel in locis variis dispersos. Prævidit David, urbem, à Nabuchodonosor everfam, iterum sub Cyro, & Dario aedificandam, & captivitate solutâ, redituros in patriam Judæos dispersos. Altiore sensu intellige hæc de aedificatione Ecclesiæ per Apostolorum prædicationem, & congregatione dispersorum filiorum Dei, Joan. 11. v. 51. & 52.: vel de supernâ Jerusalem, quæ quotidie aedificatur ut civitas, ascendentibus ad eam lapidibus vivis: ad quam congregandi sunt omnes peregrini, nunc dispersi per regiones Babylonæ.

v. 3. Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum.

Declarat, quomodo dispersos sit congregaturus. Judæi magnitudine calamitatum humiliati erant, & in se non amplius confidebant: hos ergo Deus sanavit, variis consolationibus illos erigendo, & lætificando; & *alligavit* contritiones eorum, dum per Cyri benevolentiam efficit, ut calamitas perfectâ liberatione finiretur. Christus cor contritum, & humiliatum sanat à morbo peccatorum, more chirurgorum colligando vulnera. Sunt autem ex S. Aug. alligamenta peccatorum, Sacramenta visibilia, per quæ Deus peccata curare solet: & sicut curatis perfectè vulneribus, alligamenta tolluntur: sic in resurrectione corporum, curatis omnibus languoribus nostris, omnia Sacramenta cessabunt.

¶. 4. Qui numerat multitudinem stellarum, & omnibus eis nomina vocat.

Secundò laudandus est Deus à sapientiâ. Licet Deo non sit difficile stellas numerare, cui non fuit difficile eas creare; tamen absolutè magnum est, & multæ sapientiæ multitudinem stellarum numerare; aliàs non diceret Deus Abrahamæ *Gen. 15.:* *Numerata stellas, si potes.* Illud,

¶

Et omnibus ejus nomina vocat, significat notitiam distinctam naturæ, & proprietatum singularum stellarum.

Ps. 5. *Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus, & sapientiæ ejus non est numerus.*

In stellis pariter apparet virtus, seu potentia Dei, quia vocando eas nominatim dedit illis esse, & moveri. Illud, *sapientiæ ejus non est numerus*, significat, non esse numerum earum rerum, quas Deus per sapientiam suam cognoscit.

Ps. 6. *Suscipiens mansuetos Dominus, humilians autem peccatores usque ad terram.*

Tertiò Deus laudandus à justitiâ, & misericordiâ. Deus verè pius, & misericors humiles, & mansuetos in protectionem suam suscipit, & exaltrat usque ad Cælum: & ut justus Judex superbos peccatores, qui se, cum Satanâ, exaltant super sidera, humiliat, deprimat, ut humili jaceant, viles, & abjecti vivant.

Ps. 7. *Præcinite Deo in confessione, psallite Deo nostro in cithara.*

In medio Psalmi antequam pergat ad laudem providentiæ Dei, iterum hortatur: præmittite confessionem laudis ca-

nendo hymnum, & addite sonitum citharæ. Verba laudis Dei debet sequi sonitus operum bonorum.

Ps. 8. Qui operit Cælum nubibus, & parat terræ pluviam.

Laudanda est providentia Dei generalis, quâ suis temporibus cogit aërem in nubes, non ut Cælum obscuret, sed ut pluviam necessariam terræ tribuat, sine quâ nihil omnino in terrâ nasceretur. Alio sensu, Deus serenitatem prosperitatis subducit, ut ex tribulatione pluvia gratiæ Dei per patientiam, & humilitatem ad nos descendat.

Ps. 9. Qui producit in montibus fœnum, & herbam servituti hominum.

Declarat utilitatem pluviae. Non sufficit pluvia, & terra, nisi Deus producat, h. e. ope suâ cooperetur. Valles, & campi per aquas fluviorum irrigari possent; sed montes vel maximè pluviis indigent; aliàs omnino arefcerent. Sensus *Ps.* est: fœnum agreste nasci in montibus in pastum jumentorum, herbam autem, quæ sativione, & culturâ gignitur, produci in cibum hominum: vel, ut vult

S.

S. Chrysoft., fœnum esse herbam jumentorum, ut jumenta homini serviant.

¶ 10. *Qui dat jumentis escam ipsorum, & pullis corvorum invocantibus eum.*

Pergit explicare providentiam Dei erga bestias, & volatilia, ut discat homo multò magis confidere in Dei confidentiâ. Illud, *invocantibus*, significat, dum crocitant quærentes cibum, non quod Deum cognoscant, sed quia Deus est, qui providentiâ suâ illis cibum desiderantibus procurat, præsertim cùm pulli nondum noverint cibum quærere.

¶ 11. *Non in fortitudine equi voluntatem habebit, nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.*

¶ 12. *Beneplacitum est Domino super timentes eum, & in eis, qui sperant super misericordia ejus.*

Quia dixerat, Deum providere *pullis corvorum invocantibus eum*, concludit, Deo non esse gratos superbos. Non amat Deus fortitudinem equi, quatenus de eâ superbiunt homines: nec complacet sibi Deus in tibiis robustis hominum, quatenus in illis ipsi confidunt, ut Dei ope sibi egere non videantur ad evadenda

denda pericula: sed beneplacitum est Deo super humiles, & trementes ad mandata Dei, & qui non in suis viribus, sed in Dei misericordiâ totam spem suam ponunt.

PSALMUS CXLVII.

Titulus, & Argumentum: *Alleluja.*

Hortatur populum Dei ad ipsum laudandum ob multa beneficia in ipsum collata. Quæ hic dicuntur, conveniunt terrenæ Jerusalem; perfectiùs Ecclesiæ Christianæ; perfectissimè Cælesti Jerusalem.

Ps. i. Lauda Jerusalem Dominum: lauda Deum tuum Sion.

Sion pars erat urbis nobilior, ubi templum Domini ædificatum erat; sed & sumitur pro totâ urbe. Cùm in Cælesti Jerusalem nullus sit egens, nullus miser, nec proinde aliis curis opus sit, urbs illa & totâ, & semper vacare potest laudibus Dei; rectè igitur illi dicitur: *Lauda Dominum*, quæ ab omni alio negotio libera es; *lauda Deum tuum*, quia præ omni aliâ civitate beneficiis Domini frueris, & præstantiam ejus intueris.

Eccle-